

Publicerad 2012-01-03 01:22 av Georg Möller

13-12-11-13

Genom de floraliserade gardinerna, kan man vittna en sprudlande mans ego fara. Bortom lampans varma dis att bevara, dansar en fri skepnad bland mina serafiner.

Hos mörkret betraktar jag det jag borde vara, trevar över mina skövlade ängars struktur. Bland vikunja och spetsdukars kontur, står en sargad övergiven dörr att försvara.

Över en sårad mossbeklädd soldränkt gårdsgårdsmur, gestikulerade han genom mitt fönster. Klädde av min oro, tömde mitt hölster och förförde mig långsamt in i trygghetens bur.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Georg Möller med Poeter.se id #40200 innehar upphovsrätten